

२०७२ आषाढ १२ शनिबार २७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- यो रुद्र ज्ञान यज्ञ स्वयं रुद्र भगवान्ले रचनुभएको हो, यसमा तिमी आफ्नो सबै कुरा स्वाहा गर किनकि अब घर जानु छ ।”

प्रश्न:- संगमयुगमा कुनचाहिँ अद्भुत खेल चल्यो ?

उत्तर:- भगवान्ले रचेको यज्ञमा नै असुरहरूको विघ्न पर्छ । यो पनि संगममा नै अद्भुत खेल चल्यो । यस्तो यज्ञ फेरि सारा कल्पमा रचिदैन । यो हो राजस्व अश्वमेध यज्ञ, स्वराज्य पाउनको लागि । यसमा नै विघ्न पर्छ ।

ओम् शान्ति । तिमी कहाँ बसेका छौ ? यसलाई स्कूल अथवा युनिभर्सिटी पनि भन्न सक्छौ । विश्व विद्यालय हो, जसका ईश्वरीय शाखाहरू छन् । बाबाले महान् युनिभर्सिटी खोल्नुभएको छ । शास्त्रहरूमा रुद्र यज्ञ नाम लेखिदिएका छन्, यस समय तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- शिवबाबाले यो पाठशाला अथवा युनिभर्सिटी खोल्नुभएको छ । उच्चभन्दा उच्च बाबाले पढाउनुहुन्छ । यो त बच्चाहरूको बुद्धिमा याद रहनुपर्छ- भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँले यो यज्ञ रचनुभएको छ, यसको नाम पनि प्रसिद्ध छ । राजस्व अश्वमेध रुद्र ज्ञान यज्ञ, राजस्व अर्थात् स्वराज्यको लागि । यस यज्ञमा जे जति देखिनमा आउँछ, त्यो सबैलाई स्वाहा गरिरहेका छौ, शरीर पनि स्वाहा हुन्छ । आत्मा त स्वाहा हुन सक्दैन । सबै शरीर स्वाहा भएर जान्छन् । बाँकी आत्माहरू फर्केर भाग्छन् । यो हो संगमयुग । धेरै आत्माहरू भाग्छन्, बाँकी शरीर खत्तम हुन्छ । यो सबै हो ड्रामा, तिमी ड्रामाको वशमा चलिरहेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- स्वराज्य यज्ञ रचिएको छ । यो पनि ड्रामा प्लान अनुसार रचिएको हो । यस्तो भनिदैन- मैले यज्ञ रचेको छु । ड्रामा प्लान अनुसार तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनको लागि कल्प पहिले जस्तै ज्ञान यज्ञ रचिएको छ । मैले रचेको हुँ, यो पनि अर्थ निस्कँदैन । ड्रामा प्लान अनुसार रचिएको हो । कल्प-कल्प रचिन्छ । यो ड्रामा बनेको छ नि । ड्रामा प्लान अनुसार एकै पटक यज्ञ रचिन्छ, यो कुनै नयाँ कुरा होइन । अहिले बुद्धिमा बसेको छ- वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिले पनि सत्ययुग थियो, अहिले चक्र फेरि दोहोरिइरहेको छ । फेरि नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ । तिमीले नयाँ दुनियाँमा स्वराज्य पाउनको लागि पढिरहेका छौ । पवित्र पनि अवश्य बन्नु छ । पवित्र पनि उनीहरू नै बन्छन् जो ड्रामा अनुसार कल्प पहिले बनेका थिए । अहिले पनि बन्छन् । साक्षी भएर ड्रामालाई हेर्नुपर्छ र फेरि पुरुषार्थ पनि गर्नुपर्छ । बच्चाहरूलाई मार्ग पनि बताउनु छ, मुख्य कुरा हो पवित्रताको । बाबालाई बोलाउँछन् नै- आउनुहोस्, पवित्र बनाएर हामीलाई यस छी-छी दुनियाँबाट लिएर जानुहोस् भनेर । बाबा आउनुभएको छ नै घर लिएर जानको लागि । बच्चाहरूलाई प्वाइन्टहरू त धेरै दिइन्छ । मुख्य कुरा फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव । पावन बन्नको लागि बाबालाई याद गरिन्छ, यो भुल्नु हुँदैन । जति याद गरिन्छ त्यति फाइदा हुन्छ, चार्ट राख्नुपर्छ । नत्र भए फेरि अन्त्यमा फेल हुन्छौ । बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामी नै सतोप्रधान थियौं, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जो उच्च बन्छन्, उनीहरूले मेहनत पनि धेरै गर्नुपर्छ । यादमा रहनुपर्छ । यो त सम्झन्छौ बाँकी थोरै समय छ, फेरि सुखका दिन आउँछन् । वास्तवमा हाम्रो अथाह सुखका दिन आउँछन् । बाबा एकै पटक आउनुहुन्छ, दुःखधाम समाप्त गरेर आफ्नो सुखधाम लिएर जानुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- अहिले हामी ईश्वरीय परिवारमा छौं, फेरि दैवी परिवारमा जान्छौं । यस समयको नै गायन छ- यो संगम नै पुरुषोत्तम, उच्च बन्ने युग हो । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीलाई बेहदका बाबाले पढाइरहनुभएको छ । फेरि पछि गएर

२०७२ आषाढ १२ शनिबार २७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन संन्यासीहरूले पनि मान्छन् । त्यो पनि समय आउँछ नि । अहिले तिम्रो प्रभाव यति निस्कन सक्दैन । अहिले राजधानी स्थापना भइरहेको छ, समय छ । अन्त्यमा यी संन्यासी आदि पनि आएर बुझ्नेछन् । सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, यो ज्ञान कसैमा छैन । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्— पवित्रतामा कति विघ्न पर्छ । अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ । द्रौपदीले पुकारेकी छन् नि । वास्तवमा तिमी सबै द्रौपदी, सीता, पार्वती हो । यादमा रहे भने अबलाहरू, वृद्धाहरूले पनि बाबाबाट वर्सा पाउँछन् । यादमा त रहन सक्छन् नि । भगवान्ले आएर यज्ञ रचनुभएको छ, यसमा कति विघ्न पर्छन् । अहिले पनि विघ्न परिरहन्छन्, कन्याहरूलाई जबरजस्ती विवाह गराउँछन्, नत्र त पिटेर निकालिदिन्छन् त्यसैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । अवश्य उहाँलाई रथ चाहिन्छ, जसमा आएर पावन बनाउनुहुन्छ । गंगाको पानीले पावन बनिदैन । बाबा नै आएर पावन बनाएर पावन दुनियाँको मालिक बनाउनुहुन्छ ।

तिमी देख्दछौ— यस पतित दुनियाँको विनाश सामुन्ने खडा छ । किन बाबाको नबन्ने, स्वाहा नहुने । सोध्दछन्— स्वाहा कसरी हुने ? परिवर्तन कसरी हुने ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी यी बाबालाई देख्दछौ नि । यिनले स्वयं गरेर सिकाइरहेका छन् । जस्तो कर्म मैले गर्छु, मलाई देखेर अरूले गर्छन् । बाबाले यिनीद्वारा कर्म गराउनुभयो नि । सारा यज्ञमा स्वाहा गरिदिए । स्वाहा हुनमा कुनै मेहनत कहाँ छ र ! यी न धेरै धनवान, न गरिब थिए । साधारण थिए । यज्ञ रचिन्छ भने त्यसमा खानपानका सबै सामग्री चाहिन्छ नि । यो हो ईश्वरीय यज्ञ । ईश्वरले आएर यस ज्ञान यज्ञको स्थापना गर्नुभएको छ । तिमीलाई पढाउनुहुन्छ, यस यज्ञको महिमा धेरै महान् छ । ईश्वरीय यज्ञबाट नै तिम्रो शरीर निर्वाह हुन्छ । जसले आफूलाई अर्पणमय सम्भक्तछन्, हामी निमित्त हौं । यो सबै कुरा ईश्वरको हो, हामी शिवबाबाको यज्ञबाट भोजन खान्छौं— यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो नि । यहाँ त सबैले आएर बस्नु छैन । यिनलाई नमूना त देख्यौ— कसरी सबै कुरा स्वाहा गरे । बाबा भन्नुहुन्छ— जस्तो कर्म यिनले गरे, यिनलाई देखेर अरू पनि आए । धेरै स्वाहा भए । जो जो भए उनीहरूले आफ्नो वर्सा लिन्छन् । बुद्धिद्वारा पनि बुझिन्छ— आत्मा त गइहाल्छ, बाँकी शरीर खत्तम भएर जान्छ । यो बेहदको यज्ञ हो, यसमा सबै स्वाहा हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— कसरी बुद्धिले स्वाहा भएर नष्टोमोहा बन्ने । यो पनि जान्दछौ— यो सारा सामग्री खाक (खरानी) भएर जानु छ । कति बडो यज्ञ छ, वहाँ फेरि कुनै यज्ञ रचिदैन । न कुनै उपद्रव हुन्छन् । यी सबै जो भक्तिमार्गका अनेक यज्ञ छन् ती सबै खत्तम भएर जान्छन् । ज्ञानसागर एकै भगवान् हुनुहुन्छ । उहाँ नै मनुष्य सृष्टिको बीजरूप, सत्य, चैतन्य हुनुहुन्छ । शरीर त जड हो, आत्मा नै चैतन्य हो । उहाँ ज्ञानसागर हुनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानसागरले बसेर पढाउनुहुन्छ । उनीहरू केवल गाइरहन्छन्, तिमीलाई त बाबा सारा ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ । ज्ञान कुनै धेरै त छैन । विश्वको चक्र कसरी फिर्छ, यो केवल सम्झाउनु छ ।

यहाँ तिमीलाई बाबाले स्वयं पढाइरहनुभएको छ । भन्नुहुन्छ पनि— साधारण तनमा प्रवेश गर्छु । भागीरथ पनि प्रसिद्ध छ, अवश्य मनुष्य नै हुनुपर्छ जसमा बाबा आउनुहुन्छ । उहाँको एउटै नाम चलिआउँछ— शिव । अरू सबैको नाम बदलिन्छ, उहाँको नाम बदलिँदैन । भक्तिमा त अनेक नाम राखिदिएका छन् । यहाँ त हुनुहुन्छ नै शिवबाबा । शिव कल्याणकारी भनिन्छ । भगवान् नै आएर नयाँ दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यसैले कल्याणकारी ठहरिनुभयो नि । तिमी जान्दछौ— यहाँ

२०७२ आषाढ १२ शनिबार २७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन स्वर्ग थियो । अहिले नर्क बनेको छ फेरि स्वर्ग अवश्य हुन्छ । यसलाई भनिन्छ— पुरुषोत्तम संगमयुग जबकि बाबा नाविक बनेर तिमीलाई वारीबाट पारी लिएर जानुहुन्छ । यो हो पुरानो दुःखको दुनियाँ फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँ हुन्छ, ड्रामा अनुसार, जसको लागि तिमी अहिले पुरुषार्थ गर्छौ । बाबाको याद नै घरी-घरी भुलिन्छ, यसमा छ मेहनत । बाँकी तिमीद्वारा जो विकर्म भएका छन्, तिनको सजाय कर्मभोगको रूपमा भोग्ने पर्छ, कर्मभोग अन्त्यसम्म भोग्ने पर्छ, यसमा माफी मिल्न सक्दैन । यस्तो होइन, बाबा क्षमा गर्नुहोस् । केही पनि हुँदैन । ड्रामा अनुसार सबै हुन्छ । क्षमा आदि हुँदै-हुँदैन । हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु नै छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ, यसको लागि श्रीमत पनि मिल्छ, श्री श्री शिवबाबाको श्रीमतबाट तिमी श्री बन्छौ । उच्चभन्दा उच्च बाबाले तिमीलाई उच्च बनाउनुहुन्छ । तिमी अहिले बनिरहेका छौ, अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ— बाबा कल्प-कल्प आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ । आधाकल्प त्यसको प्रारब्ध मिल्छ । सृष्टि-चक्र कसरी फिर्छ, त्यस ज्ञानको आवश्यकता रहँदैन । कल्प-कल्प एकै पटक आएर बताउनुहुन्छ— यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ ।

तिम्रो काम हो पढ्नु र पवित्र बन्नु । योगमा रहनु छ । बाबाको बनेर पवित्र बनिएन भने सय गुणा दण्ड पर्नेछ । नाम पनि बदनाम हुन्छ । गाउँछन् पनि— सद्गुरु का निन्दक ठौर न पाये । मनुष्यलाई थाहा छैन— यहाँ को हुनुहुन्छ ! सत्य बाबा नै सद्गुरु, सत शिक्षक हुनुहुन्छ नि । तिमीलाई उहाँले पढाउनुहुन्छ, सच्चा सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । जसरी बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, तिमी पनि ज्ञानको सागर हो नि । बाबाले त सारा ज्ञान दिनुभएको छ, जसले कल्प पहिले जति धारणा गरेको छ, त्यति नै गर्नेछ । पुरुषार्थ गर्नु छ, कर्म विना त कोही रहन सक्दैन । कति हठयोग आदि गर्छन्, त्यो पनि कर्म हो नि । यो पनि एउटा धन्दा हो, आजीविकाको लागि । नाम हुन्छ, धेरै पैसा मिल्छ, पानीमा, आगोमा हिँड्छन् । केवल उड्न सक्दैनन् । त्यसमा त पेट्रोल आदि चाहियो नि । तर यसबाट फाइदा त केही छैन । पावन त बन्दैनन् । साइन्सहरूको पनि दौड छ । उनीहरूको हो साइन्सको दौड र तिम्रो हो साइलेन्सको । सबैले शान्ति नै माग्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ, शान्ति त तिम्रो स्वधर्म हो, आफूलाई आत्मा सम्भ्र, आफ्नो घर जानु छ शान्तिधाम । यो हो दुःखधाम । हामी शान्तिधामबाट फेरि सुखधाममा आउनु छ । यो दुःखधाम समाप्त हुनु छ । यो राम्रोसँग धारण गरेर फेरि अरूलाई धारणा गराउनु छ । बाँकी थोरै दिन छन्, त्यो पढाइ पढेर फेरि शरीर निर्वाह अर्थ टाउको दुखाउनुपर्छ । तकदिरवान बच्चाहरूले छिट्टै निर्णय लिन्छन्— हामीले कुन चाहिँ पढाइ पढ्नु छ । त्यस पढाइबाट के मिल्छ र यस पढाइबाट के मिल्छ । यस पढाइद्वारा त २१ जन्मको प्रारब्ध बन्छ । त्यसैले विचार गर्नुपर्छ— हामीले कुन चाहिँ पढाइ पढ्नु छ ! जसलाई बेहदका बाबाबाट वर्सा पाउनु छ, उनीहरू बेहदको पढाइमा लाग्छन् । तर ड्रामा प्लान अनुसार कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि त्यसै पढाइमा लागि रहन्छन् । यो पढाइ पढ्दैनन् । भन्छन् फुर्सद मिल्दैन । बाबा सोध्नुहुन्छ, कुन चाहिँ ज्ञान राम्रो हो ? त्यसबाट के मिल्छ र यसबाट के मिल्छ ? भन्छन्— बाबा जिस्मानी पढाइबाट के मिल्छ र, थोरै कमाउँछु । यहाँ त भगवान्ले पढाउनुहुन्छ । हामीलाई त पढेर राजाई पद पाउनु छ त्यसैले धेरै ध्यान कुन कुरामा दिनुपर्छ । कोही त फेरि भन्छन्— बाबा त्यो कोर्स पूरा गरेर आउँछु । बाबा सम्भ्रनुहुन्छ— यसको तकदिरमा छैन । के हुनु छ त्यो पछि गएर देखिन्छ । सम्भ्रन्छन्— शरीरमा भरोसा छैन, त्यसैले फेरि सच्चा कमाईमा लाग्छन् । जसको तकदिरमा छ

२०७२ आषाढ १२ शनिबार २७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन उसैले आफ्नो तकदिर जगाउँछ। पूरा जोड लगाउनु छ, मैले त बाबाबाट वर्सा लिएर नै छोड्छु। बेहदका बाबाले हामीलाई राजाई दिनुहुन्छ भने किन यस अन्तिम जन्ममा पवित्र नबन्ने। यति धेरै बच्चाहरू पवित्र रहन्छन्। भुटो कहाँ बोल्छन् र! सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। पढिरहेका छन्, फेरि पनि विश्वास गर्दैनन्। बेहदका बाबा आउनुहुन्छ नै तब जब पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुपर्ने हुन्छ। पुरानो दुनियाँको विनाश त सामुन्ने खडा छ। यो धेरै स्पष्ट छ। समय पनि वास्तवमा त्यही हो, अनेक धर्म पनि छन्, सत्ययुगमा हुन्छ नै एक धर्म। यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमीहरू मध्ये पनि कोही छन् जसले अभै निश्चय गरिरहेका छन्। अरे निश्चय गर्नमा समय लाग्छ र! शरीरको पनि भरोसा कहाँ छ र! अलिकति पनि मौका गुमाउनु हुँदैन। कसैको तकदिरमा छैन भने थोरै पनि बुद्धिमा आउँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) सच्चा कमाई गरेर २१ जन्मको लागि आफ्नो तकदिर बनाउनु छ। शरीरको कुनै भरोसा छैन त्यसैले अलिकति पनि मौका गुमाउनु हुँदैन।
- २) नष्टोमोहा बनेर आफ्नो सबै कुरा रुद्र यज्ञमा स्वाहा गर्नु छ। आफूलाई अर्पण गरेर निमित्त भएर सम्हाल्नु छ। साकार बाबालाई अनुसरण गर्नु छ।

वरदानः- आफ्नो शक्तिशाली स्थितिद्वारा मनसा सेवाको प्रमाणपत्र प्राप्त गर्ने स्व अभ्यासी भव

विश्वलाई लाइट र माइटको वरदान दिनको लागि अमृतबेला यादको स्व अभ्यासद्वारा पावरफुल वायुमण्डल बनाऊ तब मनसा सेवाको प्रमाणपत्र प्राप्त हुन्छ। अन्तिम समयमा मनसाद्वारा नै नजरबाट निहाल गर्ने, आफ्नो वृत्तिद्वारा उनीहरूको वृत्तिलाई बदल्ने सेवा गर्नु छ। आफ्नो श्रेष्ठ स्मृतिद्वारा सबैलाई समर्थ बनाउनु छ। जब यस्तो लाइट माइट दिने अभ्यास हुन्छ तब निर्विघ्न वायुमण्डल बन्छ र यो किल्ला मजबुत हुन्छ।

स्लोगनः- समभूदार उनीहरू हुन् जसले मनसा-वाचा-कर्मणा तीनवटै सेवा साथ-साथै गर्छन्।